

แผนอัตรากำลัง ๓ ปี

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖
(ปรับปรุงครั้งที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๔

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง
อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอวังไกลกังวล จังหวัดบึงกาฬ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลประเภทสามัญ มีส่วนราชการจำนวน ๕ ส่วนราชการ ประกอบด้วย สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และกองสวัสดิการสังคม เพื่อให้มีโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการที่เหมาะสมกับลักษณะการบริหาร อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ปริมาณงาน และคุณภาพงานที่เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดบึงกาฬ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ.๒๕๖๓ และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดบึงกาฬ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลประเภทสามัญ กำหนดสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล กองคลัง กองช่าง และหน่วยตรวจสอบภายใน เป็นส่วนราชการที่มีความจำเป็นในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลำดับแรก ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง จึงได้จัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖) ปรับปรุงครั้งที่ ๑ ขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. หลักการและเหตุผล	๑
๒. วัตถุประสงค์	๑
๓. ขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี	๒
๔. สภาพปัญหาความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล	๔
๕. ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	๗
๖. ภารกิจหลัก และภารกิจรอง	๒๒
๗. สรุปปัญหาและแนวทางในการกำหนดโครงสร้างและกรอบอัตรากำลัง	๒๓
๘. โครงสร้างการกำหนดส่วนราชการ	
๘.๑ โครงสร้างส่วนราชการ	๒๔
๘.๒ ส่วนราชการที่ขอปรับปรุง	๒๕
๘.๓ การเปรียบเทียบอัตรากำลังกับ อปท.อื่น	๒๗
๘.๔ การวิเคราะห์ การกำหนดตำแหน่ง กรอบอัตรากำลัง ๓ ปี (+/-)	๒๘
๙. ภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น	
๙.๑ การคำนวณภาระค่าใช้จ่ายตามตำแหน่ง	๓๐
๙.๒ ตารางการคำนวณภาระค่าใช้จ่ายและประโยชน์ตอบแทนอื่นทุกตำแหน่ง	๓๔
๑๐. แผนภูมิโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ	๓๖
๑๑. บัญชีแสดงการจัดคนลงสู่ตำแหน่งและการกำหนดเลขที่ตำแหน่งในส่วนราชการ	๔๓
๑๒. แนวทางการพัฒนาพนักงานส่วนตำบล	๔๘
๑๓. ประกาศคุณธรรม จริยธรรมของพนักงานส่วนตำบล	๔๕
๑๔. แผนพัฒนาบุคลากร	๔๗
ภาคผนวก	
๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี	
๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี	
๓. ประกาศใช้แผนอัตรากำลัง ๓ ปี	
๔. ประกาศโครงสร้างส่วนราชการ	
๕. สำเนาแผนอัตรากำลัง ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖)	

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

แผนอัตรากำลัง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ ปรับปรุงครั้งที่ ๑ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอเมืองหนอง จังหวัดบึงกาฬ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ กำหนดให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จังหวัด) กำหนดตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ว่าจะมีตำแหน่งใด ระดับใด อยู่ในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ ความยาก และคุณภาพของงาน ปริมาณ ตลอดจนทั้งภาระค่าใช้จ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ.,เทศบาล, อบต.) ที่จะต้องจ่ายในด้านบุคคล โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ.,เทศบาล, อบต.) จัดทำแผนอัตรากำลังของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้ในการกำหนดตำแหน่งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) กำหนด

๑.๒ ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้างสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังกล่าว กำหนดเพื่อเป็นการปรับปรุงแผนแนวทางการบริหารงานบุคคลของลูกจ้างให้เกิดความเหมาะสมและให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเกิดความคล่องตัว ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและประโยชน์สูงสุดในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้กำหนดให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น นำมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้างมากำหนดเป็นประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง พร้อมทั้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๑.๓ คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) ได้มีมติเห็นชอบประกาศกำหนดการกำหนดตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ.,เทศบาล,อบต.) จัดทำแผนอัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นองค์ประกอบในการกำหนดตำแหน่งและการใช้ตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง โดยให้เสนอให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จังหวัด) พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ.,เทศบาล,อบต.) แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนอัตรากำลัง วิเคราะห์อำนาจหน้าที่และภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ.,เทศบาล,อบต.) วิเคราะห์ความต้องการกำลังคน วิเคราะห์การวางแผนการใช้กำลังคน จัดทำกรอบอัตรากำลัง และกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามแผนอัตรากำลัง ๓ ปี

๑.๔ จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้งจึงได้จัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ ขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี มีดังนี้

๒.๑ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง มีโครงสร้างการบริหารและระบบงานที่เหมาะสม ไม่ซ้ำซ้อน

๒.๒ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง มีการกำหนดตำแหน่ง การจัดทำอัตรากำลังให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครอง

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

ส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ เพื่อให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) สามารถตรวจสอบการกำหนดตำแหน่งและการใช้ตำแหน่งพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างว่าถูกต้องเหมาะสมหรือไม่

๒.๔ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวางแผนการใช้อัตรากำลังการพัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๕ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง สามารถวางแผนอัตรากำลังในการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกิดประโยชน์ต่อประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจตามอำนาจหน้าที่ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า สามารถลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และมีการลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การปฏิบัติภารกิจสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี

๒.๖ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง สามารถควบคุมภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

๒.๗ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง มีการกำหนดตำแหน่งอัตรากำลังของบุคลากรที่สามารถตอบสนองการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและสนองนโยบายของรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. ขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี

คณะกรรมการจัดทำแผนอัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง ซึ่งประกอบด้วย นายก้องการการบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง เป็นประธาน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนราชการเป็นกรรมการ และพนักงานส่วนตำบล ๑ คน เป็นเลขานุการ เห็นสมควรให้จัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๖๖ โดยมีขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

๓.๑ การวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๒ และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ตลอดจนกฎหมายอื่น ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล และสภาพปัญหาในพื้นที่ของตำบลโพธิ์หมากแข้ง บรรลุผลตามพันธกิจที่ตั้งไว้จำเป็นต้องจัดสรรอัตรากำลัง ตามหน่วยงานต่างๆ ให้เหมาะสมกับเป้าหมายการดำเนินการ โดยมุมมองนี้เป็นการพิจารณาว่า งานในปัจจุบันที่ดำเนินการอยู่นั้นครบถ้วนและตรงตามภารกิจหรือไม่ อย่างไร หากงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันไม่ตรงกับภารกิจในอนาคตก็ต้องการวางแผนกรอบอัตรากำลังให้ปรับเปลี่ยนไปตามทิศทางในอนาคต รวมถึงหากงานในปัจจุบันบางส่วนไม่ต้องดำเนินการแล้ว อาจทำให้การจัดสรรกำลังคนของบางส่วนราชการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการเตรียมความพร้อมในเรื่องกำลังคนให้รองรับสถานการณ์ในอนาคต

๓.๒ การกำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในและการจัดระบบงาน เพื่อรองรับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้สามารถแก้ปัญหาของตำบลโพธิ์หมากแข้ง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓ การวิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายของกำลังคน : Supply pressure เป็นการนำประเด็นค่าใช้จ่ายบุคลากรเข้ามาร่วมในการพิจารณา เพื่อการจัดการทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด กำหนดตำแหน่งในสายงานต่างๆ จำนวนตำแหน่ง และระดับตำแหน่ง ให้เหมาะสมกับภารกิจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ปริมาณงาน และคุณภาพของงาน รวมทั้งสร้างความก้าวหน้าในสายอาชีพของกลุ่มงานต่างๆ โดยในส่วนนี้จะคำนึงถึง

๓.๓.๑ การจัดระดับชั้นงานที่เหมาะสม ให้พิจารณาถึงต้นทุนต่อการกำหนดระดับชั้นงานในแต่ละประเภท เพื่อให้การกำหนดตำแหน่งและปรับระดับชั้นงานเป็นไปอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด

๓.๓.๒ การจัดสรรประเภทของบุคลากรส่วนท้องถิ่น (ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง) โดยหลักการแล้ว การจัดประเภทลักษณะงานผิดจะมี

ผลกระทบต่อประสิทธิภาพ และต้นทุนในการทำงานขององค์กร ดังนั้น ในการกำหนดอัตราค่าจ้างข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในแต่ละส่วนราชการจะต้องมีการพิจารณาว่าตำแหน่งที่กำหนดในปัจจุบันมีความเหมาะสมหรือไม่หรือควรเปลี่ยนแปลงการกำหนดตำแหน่งเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบของงบประมาณรายจ่ายตามมาตรา ๓.๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

๓.๔ การวิเคราะห์กระบวนการและเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นการนำข้อมูลเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามกระบวนการจริง (Work process) ในอดีต เพื่อวิเคราะห์ปริมาณงานต่อบุคคลจริง โดยสมมติฐานที่ว่า งานใดที่ต้องมีกระบวนการและเวลาที่ใช้มากกว่าโดยเปรียบเทียบต้องใช้อัตราค่าจ้างคนมากกว่า อย่างไรก็ตามในภาคราชการส่วนท้องถิ่นนั้นงานบางลักษณะ เช่น งานกำหนดนโยบาย งานมาตรฐาน งานเทคนิคด้านช่าง หรืองานบริการบางประเภทไม่สามารถกำหนดเวลามาตรฐานได้ ดังนั้น การคำนวณเวลาที่ใช้ในกรณีของภาคราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจึงทำได้เพียงเป็นข้อมูลเปรียบเทียบ (Relative Information) มากกว่าจะเป็นข้อมูลที่ใช้ในการกำหนดคำนวณอัตราค่าจ้างต่อหน่วยงานจริงเหมือนในภาคเอกชน นอกจากนี้ก่อนจะคำนวณเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานแต่ละส่วนราชการจะต้องพิจารณาปริมาณงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติว่ามีความสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงานหรือไม่ เพราะในบางครั้งอาจเป็นไปได้ว่างานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันมีลักษณะเป็นงานโครงการพิเศษ หรืองานของหน่วยงานอื่น ก็มีความจำเป็นต้องมาใช้ประกอบพิจารณาด้วย

๓.๕ การวิเคราะห์ผลงานที่ผ่านมาเพื่อประกอบการกำหนดกรอบอัตราค่าจ้างเป็นการนำผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของแต่ละส่วนราชการและพันธกิจขององค์กรมายึดโยงกับจำนวนกรอบอัตราค่าจ้างที่ต้องใช้สำหรับการสร้างผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ให้ได้ตามเป้าหมาย โดยสมมติฐานที่ว่า หากผลงานที่ผ่านมาเปรียบเทียบกับผลงานในปัจจุบันและในอนาคตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจต้องมีการพิจารณาแนวทางในการกำหนด/แก้ไขอัตราค่าจ้างใหม่ เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพและสนับสนุนการทำงานตามภารกิจของส่วนราชการและองค์กรอย่างสูงสุด

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นแบบ ๓๖๐ องศา เป็นการสอบถามความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือนำประเด็นต่างๆ อย่างเรื่องการบริหารงาน งบประมาณ คน มาพิจารณาอย่างน้อยใน ๓ ประเด็น ดังนี้

๓.๖.๑ เรื่องพื้นที่และการจัดโครงสร้างองค์กร เนื่องจากการจัดโครงสร้างองค์กรและการแบ่งงานในพื้นที่นั้นจะมีผลต่อการกำหนดกรอบอัตราค่าจ้างเป็นอย่างมาก เช่น หากกำหนดโครงสร้างที่มากเกินไปจะทำให้เกิดตำแหน่งงานขึ้นตามมาอีกไม่ว่าจะเป็นงานหัวหน้าฝ่าย งานธุรการ สารบรรณและบริหารทั่วไปในส่วนราชการนั้น ซึ่งอาจมีความจำเป็นต้องทบทวนว่าการกำหนดโครงสร้างในปัจจุบันของแต่ละส่วนราชการนั้นมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

๓.๖.๒ เรื่องการเกษียณอายุราชการ เนื่องจากหลายๆ ส่วนราชการในปัจจุบันมีข้าราชการสูงอายุจำนวนมาก ดังนั้น อาจต้องมีการพิจารณาถึงการเตรียมการเรื่องกรอบอัตราค่าจ้างที่จะรองรับการเกษียณอายุของข้าราชการ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ การปรับตำแหน่งที่เหมาะสมขึ้นทดแทนตำแหน่งที่จะเกษียณอายุไป เป็นต้น

๓.๖.๓ ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นการสอบถามจากเจ้าหน้าที่ภายในส่วนราชการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับส่วนราชการนั้นๆ ผ่านการส่งแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์ซึ่งมุมมองต่างๆ อาจทำให้การกำหนดกรอบอัตราค่าจ้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๗ การพิจารณาเปรียบเทียบกับกรอบอัตราค่าจ้างขององค์กรอื่นๆ กระบวนการนี้เป็นกระบวนการนำข้อมูลของอัตราค่าจ้างในหน่วยงานที่มีลักษณะงานใกล้เคียงกัน เช่น การเปรียบเทียบจำนวนกรอบอัตราค่าจ้างของงานการเจ้าหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ก และงานการเจ้าหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ข. ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบคล้ายกัน โดยสมมติฐานที่ว่าแนวโน้มของการใช้อัตราค่าจ้างของแต่ละองค์กรในลักษณะงานและปริมาณแบบเดียวกันน่าจะมีจำนวนและการกำหนดตำแหน่งคล้ายคลึงกันได้

๓.๘ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนการพัฒนาข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกคน โดยต้องได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓.๙ กำหนดความต้องการพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ในองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

โดยให้หัวหน้าส่วนราชการเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อกำหนดความจำเป็นและความต้องการในการใช้พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างให้ตรงกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติอย่างแท้จริง และต้องคำนึงถึงโครงสร้างส่วนราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบการกำหนดประเภทตำแหน่งพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง

๓.๑๐ จัดทำกรอบอัตรากำลัง ๓ ปี โดยภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลต้องไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่าย

๓.๑๑ ให้พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓.๑๒ กำหนดความต้องการพนักงานจ้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้หัวหน้าส่วนราชการเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อกำหนดความจำเป็นและความต้องการในการใช้พนักงานจ้างให้ตรงกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติอย่างแท้จริง และต้องคำนึงถึงโครงสร้างส่วนราชการและจำนวนข้าราชการ ลูกจ้างประจำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบการกำหนดประเภทตำแหน่งพนักงานจ้าง

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดกรอบอัตรากำลังไม่มุ่งเน้นในการเพิ่ม เกลี้ย หรือลดจำนวนกรอบอัตรากำลังเป็นสำคัญ แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ส่วนราชการมีแนวทางในการพิจารณากำหนดกรอบอัตรากำลังเป็นระบบมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งเน้นให้ส่วนราชการพิจารณากำหนดตำแหน่งที่เหมาะสม (Right Jobs) มากกว่าการเพิ่ม/ลดจำนวนตำแหน่ง ตัวอย่างเช่น การวิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายแล้วพบว่า การกำหนดกรอบตำแหน่งในประเภททั่วไปอาจมีความเหมาะสมน้อยกว่าการกำหนดตำแหน่งประเภทวิชาการในบางลักษณะงาน ทั้งๆ ที่ใช้ต้นทุนไม่แตกต่างกันมาก รวมถึงในการพิจารณาที่กระบวนการทำงานก็พบว่า เป็นลักษณะงานในเชิงการวิเคราะห์ในสายอาชีพมากกว่างานในเชิงปฏิบัติงาน และส่วนราชการอื่นก็กำหนดตำแหน่งในงานลักษณะนี้เป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ถ้าเกิดกรณีเช่นนี้ก็ น่าจะมีเหตุผลเพียงพอที่จะกำหนดกรอบอัตรากำลังในลักษณะงานนี้เป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ โดยไม่ได้เพิ่มจำนวนตำแหน่งของส่วนราชการเลย โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า กรอบแนวคิดการวิเคราะห์อัตรากำลัง (Effective Man Power Planning Framework) นี้จะเป็นแนวทางให้ส่วนราชการสามารถมีข้อมูลเชิงวิเคราะห์อย่างเพียงพอในการที่จะอธิบายเหตุผลเชิงวิชาการสำหรับกรวางแผนกรอบอัตรากำลังที่เหมาะสมตามภารกิจงานของแต่ละส่วนราชการ นอกจากนี้ การรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการดังกล่าวจะทำให้ส่วนราชการ สามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในเรื่องอื่นๆ เช่น

- การใช้ข้อมูลที่หลากหลายจะทำให้เกิดการยอมรับได้มากกว่าโดยเปรียบเทียบหากจะต้องมีการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างหน่วยงาน

- การจัดทำกระบวนการจริง (Work process) จะทำให้ได้เวลามาตรฐานที่จะสามารถนำไปใช้วัดประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลได้อย่างถูกต้อง รวมถึงในระยะยาวส่วนราชการสามารถนำผลการจัดทำกระบวนการและเวลามาตรฐานนี้ไปวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงกระบวนการ (Process Re-engineer) อันจะนำไปสู่การใช้อัตรากำลังที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- การเก็บข้อมูลผลงาน จะทำให้สามารถพยากรณ์แนวโน้มของภาระงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในอนาคตต่อส่วนราชการในการเตรียมทรัพยากรศาสตร์ในการทำงาน เพื่อรองรับภารกิจที่จะเพิ่ม/ลดลง

๔. สภาพปัญหาของพื้นที่และความต้องการของประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง มีพื้นที่โดยประมาณ ๙๗.๕๖ ตารางกิโลเมตร (๖๐,๙๑๒.๕๐ ไร่) เป็นที่ราบลุ่ม แบ่งเป็นพื้นที่ทำการเกษตร จำนวน ๖๐,๕๑๔.๕๐ ไร่ พื้นที่สาธารณะประโยชน์ จำนวน ๓๙๘ ไร่ แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๖ หมู่บ้าน มีจำนวนหลังคาเรือน ๒,๕๘๘ หลังคาเรือน มีประชากรทั้งสิ้น ๘,๔๑๘ คน ประกอบด้วย ประชากรชาย ๔,๒๘๖ คน ประชากรหญิง ๔,๑๓๒ คน (กันยายน ๒๕๖๓ : สำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอบึงโขงหลง) ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย ๘๑.๙๖ คนต่อตารางกิโลเมตร

เพื่อที่จะให้การวางแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง มีความครบถ้วน สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง จึงได้วิเคราะห์สภาพปัญหาในเขตพื้นที่ โดยคำนึงถึงความจำเป็นพื้นฐานและความต้องการของประชาชนเป็นสำคัญ โดยสามารถสรุป

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

ปัญหาและความต้องการของประชาชนในแต่ละด้านได้ ดังนี้

๔.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

สภาพปัญหา

(๑) การคมนาคมในหมู่บ้าน และระหว่างหมู่บ้านลำบากเนื่องจากเป็นถนนลูกรังกว่าร้อยละ ๗๐ และถนนระหว่างหมู่บ้านหลายเส้นทางชำรุดเสียหายเป็นหลุมเป็นบ่อทำให้การสัญจรไปมาลำบากมาก และทางหลวงชนบทเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบล ชำรุดเสียหายมากขาดการบำรุงรักษาซ่อมแซมที่ต่อเนื่องทำให้ราษฎรสัญจรไปมาลำบาก โดยเฉพาะในฤดูฝน

(๒) การขยายเขตไฟฟ้าในหมู่บ้านและไฟฟ้าเพื่อการเกษตรยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและเกษตรกรเนื่องจากปัจจุบันมีเกษตรกรที่ขยายหมู่บ้านออกไปปลูกพืชในพื้นที่ทางการเกษตรของตนเอง

(๓) โทรศัพท์สาธารณะในหมู่บ้านไม่เพียงพอและบางแห่งไม่สามารถใช้งานได้

(๔) ไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะในหมู่บ้านและชุมชนยังไม่เพียงพอ

ความต้องการของประชาชน

(๑) ต้องการให้ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในหมู่บ้านและระหว่างหมู่บ้านให้เพียงพอ

(๒) ต้องการให้ปรับปรุงซ่อมแซมถนนที่ชำรุดเสียหายและก่อสร้างถนนลาดยาง ถนน คสล.เชื่อมระหว่างหมู่บ้านให้เพียงพอและมีความสะดวกในการสัญจรไปมา

(๓) ต้องการให้ขยายเขตไฟฟ้าในหมู่บ้านและไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน

(๔) ต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะในแหล่งชุมชนและหมู่บ้านเพิ่มขึ้นเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๕) ต้องการให้ติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะให้เพียงพอและสามารถใช้งานได้ในทุกหมู่บ้าน

๔.๒ ด้านเศรษฐกิจ

สภาพปัญหา

(๑) ประชาชนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๘๐ มีฐานะยากจนและประกอบอาชีพเกษตรกรรม

(๒) ประชาชนมีรายได้น้อยแต่มีรายจ่ายเพื่อการยังชีพมาก

(๓) ราคาผลิตผลทางการเกษตรตกต่ำ

(๔) การส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน กลุ่มอาชีพต่างๆยังไม่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

(๕) มีอัตราการว่างงาน โดยเฉพาะการว่างงานตามฤดูกาลสูงและมีการอพยพแรงงานเข้าไปทำงานในเมืองใหญ่

(๖) ประชาชนยังขาดความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาผลิตผลทางการเกษตรให้มีคุณภาพ

ความต้องการของประชาชน

(๑) ต้องการให้สนับสนุนเงินทุนและอุปกรณ์ ในการประกอบอาชีพแก่ราษฎร กลุ่มอาชีพต่างๆ ให้เพียงพอ

(๒) ต้องการให้ฝึกอบรมความรู้ ด้านวิชาการ ด้านการประกอบอาชีพแก่ราษฎร

(๓) ต้องการให้ประกันราคาผลิตผลทางการเกษตรให้มีราคาสูงไม่ตกต่ำและถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง

(๔) ต้องการให้มีการให้ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

(๕) ต้องการให้แก้ไขปัญหาการว่างงานอย่างจริงจัง ให้ประชาชนมีงานทำไม่มีการอพยพแรงงาน

(๖) ต้องการให้ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ให้มีการบริหารงานที่ดี และมี

ประสิทธิภาพสามารถสร้างรายได้เสริมให้แก่ครอบครัวได้

๔.๓ ด้านสังคม การสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและการศึกษา

สภาพปัญหา

- (๑) ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้านและชุมชน
- (๒) การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของประชาชนยังมีน้อย
- (๓) ปัญหาการให้บริการด้านการสาธารณสุขแก่ประชาชนยังไม่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
- (๔) ปัญหาสภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของราษฎรยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเท่าที่ควร
- (๕) การให้บริการด้านการศึกษาแก่ประชาชนยังไม่เพียงพอและทั่วถึง และประชาชนมีโอกาสนในการได้รับการศึกษาไม่เท่าเทียมกัน

(๖) คุณภาพในการจัดการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังไม่ได้มาตรฐาน ขาดครูผู้สอนที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน

(๗) การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นยังมีน้อย

ความต้องการของประชาชน

(๑) ต้องการให้มีการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

(๒) ต้องการให้มีการให้บริการด้านการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพและมีความเสมอภาค

(๓) ต้องการให้ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดี การส่งเสริมแก่ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๔) ต้องการให้มีการให้ความรู้ด้านการสาธารณสุข การป้องกันโรคติดต่อ

(๕) ต้องการให้มีศูนย์ความรู้ด้านการศึกษา การพัฒนาชุมชน ในหมู่บ้านและตำบล เช่น ห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านอย่างทั่วถึง

(๖) ต้องการให้เพิ่มอัตรากำลังครูผู้สอนที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เพื่อจัดการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน

(๗) ต้องการให้มีการบริการด้านการศึกษาแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและมีความเสมอภาค

๔.๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สภาพปัญหา

(๑) ปัญหาความร่วมมือในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประชาชนและหน่วยงานของรัฐยังมีน้อย

(๒) ไม่มีการวางแผนและการบริหารจัดการที่ดีในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ ต้นน้ำลำธารในอนาคต เพื่อไม่ให้ถูกทำลายและเสื่อมโทรม

ความต้องการของประชาชน

(๑) ต้องการให้มีการควบคุมดูแลปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

(๒) ต้องการให้จัดกิจกรรมที่สร้างเสริมจิตสำนึกที่ดีในการร่วมกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ป่าไม้ ต้นน้ำลำธาร ไม่ให้ถูกทำลาย

(๓) ต้องการให้มีการให้ความรู้ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่เยาวชนคนรุ่นใหม่ให้มีการสร้างจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๕ ด้านการเมือง การบริหารงานและการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

สภาพปัญหา

- (๑) ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถ
- (๒) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลของราษฎรยังมีน้อย
- (๓) ประชาชนยังไม่ค่อยเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาในทุกด้านอย่างเต็มที่และยังไม่ค่อยให้ความสนใจในการมีส่วนร่วมในทุกด้านเท่าที่ควร

- (๔) องค์กรภาคประชาชนยังไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร

ความต้องการของประชาชน

- (๑) ต้องการให้มีการให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม
- (๒) ต้องการให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ อย่างทั่วถึง
- (๓) ต้องการให้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน การพัฒนาร่วมกับหน่วยงานของรัฐ
- (๔) ต้องการให้มีจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานให้เพียงพอและมีความรู้ความสามารถ

๔.๖ ด้าน น้ำดื่ม - น้ำใช้ และน้ำเพื่อการเกษตร

สภาพปัญหา

- (๑) ประชาชนยังขาดแคลนน้ำดื่ม - น้ำใช้ โดยเฉพาะในฤดูแล้ง
- (๒) น้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอโดยเฉพาะในฤดูแล้ง
- (๓) แหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร น้ำต็มน้ำใช้ และระบบประปาหมู่บ้าน ยังไม่เพียงพอ

ความต้องการของประชาชน

- (๑) ต้องการให้มีการจัดหาน้ำดื่ม - น้ำใช้และน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน
- (๒) ต้องการให้ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน ที่เก็บน้ำฝนให้เพียงพอแก่ความต้องการ
- (๓) ต้องการให้ขุดลอก คู คลอง สระน้ำ และแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน

๕. การกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้งนั้น เป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการร่วมคิดร่วมแก้ไขปัญหาร่วมสร้างร่วมจัดทำ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้งจะสมบูรณ์ได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชน ในพื้นที่เกิดความตระหนักร่วมกันแก้ไขปัญหาและความเข้าใจในแนวทางแก้ไขปัญหากันอย่างจริงจัง

การวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งใช้เทคนิค SWOT เข้ามาช่วยในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามในการดำเนินการตามภารกิจ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่างค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างไร โดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาตำบล และสภาพปัญหาภายในเขตพื้นที่ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

๕.๑ ภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มี ๗ ด้าน ดังนี้

๕.๑.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) ให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- (๒) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (๓) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (๔) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (๕) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ
- (๖) การสาธารณูปการ

๕.๑.๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (๒) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (๓) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (๔) การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (๕) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (๖) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๗) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล

๕.๑.๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง

- (๑) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๒) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินการผังเมือง
- (๓) จัดให้มีที่จอดรถ
- (๔) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (๕) การควบคุมอาคาร

๕.๑.๔ ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีภารกิจที่

- (๑) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (๒) จัดให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
- (๓) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (๔) จัดให้มีตลาด
- (๕) การท่องเที่ยว
- (๖) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- (๗) การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ
- (๘) การพาณิชยกรรมและการส่งเสริมการลงทุน

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

๕.๑.๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจที่

- (๑) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและ

ดังนี้

เกี่ยวข้อง ดังนี้

เกี่ยวข้อง ดังนี้

สิ่งปฏิบูล

(๓) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ

๕.๑.๖ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๒) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (๓) การจัดการศึกษา
- (๔) การส่งเสริมการศึกษา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๕.๑.๗ ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) สนับสนุนสภาพตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร
- (๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎร ในการมีมาตรการป้องกัน
- (๔) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๕) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อกันระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

๕.๒ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ประกอบด้วย

๕.๒.๑ ด้านความมั่นคง

- (๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่าง ประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศ มหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหาร จัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการท างานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่ แนวระนาบมากขึ้น

๕.๒.๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า
- (๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม
- (๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะ ผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล
- (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัย และพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบ ธุรกิจ ฯลฯ

๕.๒.๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๕.๒.๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

(๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทunesทางวัฒนธรรมและ ความเข้มแข็งของ

ชุมชน

(๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕.๒.๕ ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการ

บริหารจัดการอุทกภัย อย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม

๕.๒.๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงาน ภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนา บุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ

(๖) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๗) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๘) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ **ว.อบต.จังหวัดบึงกาฬ**

๕.๓ ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๕.๓.๑ การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และ ทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับ ๑๒ วัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาใน ระยะต่อไปจึงต้อง

ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียน ที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ (๒) พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต (๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและ ภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ (๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่าง สถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ (๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ (๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วม ร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริม สถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๕.๓.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนา ในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม ในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของ คุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่ม โอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มี ความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาส การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแล นักเรียนที่ครอบครัুদ্ধังแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษา ต่อระดับสูง (๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการ ให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการ พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ (๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลัก ๑๓ ประัญญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากร ภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับ องค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและ การออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็น แม่ข่าย

๕.๓.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทย ขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลายาวนานปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัด

ภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้ง ฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า

การพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการ ผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกัน มากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้น เกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถ ทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาค การเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจ ส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การ บริหาร และการตรวจสอบ กระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงิน และสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ (๒) การ เสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้าง ความ เชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับ ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อ ยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วาง อนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้า การ ลงทุน

๕.๓.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้ง การ ดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความ หลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่ม สูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทาง ธรรมชาติมีความผันผวน และรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ๑๔

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้าง ความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการ ลดก๊าซเรือนกระจกและขีด ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลด ความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิด จากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้าง สมดุลของ การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม (๔) ส่งเสริมการ ผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีด ความสามารถในการปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัย พิบัติ(๗) การพัฒนาระบบการบริหาร จัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และ (๘) การพัฒนาความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

๕.๓.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และ ยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความ มั่นคงและ เสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่ม บทบาทของ ประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัย คุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

ดังนั้น การพัฒนาใน ระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ให้ เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสใน การศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้าง รายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัย คุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมี ความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัย คุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมี การบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิด ความสงบใน สังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความ พร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับ ต่างประเทศด้านความ มั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคาม ข้ามชาติ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่ง อำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยใน เขตทะเล และ (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่ เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาค ประชาชน

๕.๓.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ ธรรม มาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการ พัฒนา ประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาด ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการ ยุติธรรมไม่ สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบใน สังคมไทย

การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่าง จริงจัง โดย มุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและ การให้บริการของ ภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการที่ดีขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และ การลดจำนวนการดำเนินคดี กับผู้มีได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และ คุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า (๒) ปรับปรุง กระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้ การจัดสรรและการใช้ จ่ายมีประสิทธิภาพ (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้ มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชน และภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ (๔) เพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ ประชาชนได้รับการบริการอย่างมี ประสิทธิภาพและทั่วถึง (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิ ชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความ ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับ ข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๕.๓.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนา

กอบต.จังหวัดบึงกาฬ

โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และ ปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงาน และลด ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ

การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานใน กรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการ อำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนา ด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาทักษะธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ (๒) การสนับสนุนการพัฒนาขนส่ง อาทิ การ พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง (๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า (๔) พัฒนา ด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหาร จัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด (๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ (๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างนวัตกรรม

๕.๓.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้าน แรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับ ประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่ สังคมนวัตกรรมได้

การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ ประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับ ความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและ ผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทย มีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (๒) พัฒนา ผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและ การจัดการธุรกิจที่ผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย และ (๓) พัฒนา สภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการ ผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๕.๓.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อ เสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของ ประชากรในเขต

เมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนา เมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัว ของการพัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของ ไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจาย รายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการ ลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรคมูลค่าสูง พัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจ ชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย (๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อม เมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมี ส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และ (๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิต อุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๕.๓.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการ พัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็น การ ขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนิน นโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาด ใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับ ประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียง เศรษฐกิจที่ครอบคลุม และมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและ ภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็น ฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจาก แนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็น หุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการ ลงทุนกับมิตร ประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้าน การคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการ ประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค (๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการ ไทย (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือ กับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุ ภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาค กัน (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และ นานาประเทศ (๗) เข้าร่วมเป็น ภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ (๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับ ภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (๙) บูรณาการ การกิจด้านความ ร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่ สำคัญ

๕.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ.๒๕๖๒ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดบึงกาฬไว้ ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๕.๔.๑ ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า
- ๕.๔.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถการค้าและการลงทุน
- ๕.๔.๓ ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง
สมบูรณ์ยั่งยืน
- ๕.๔.๔ ยุทธศาสตร์รักษาความสงบ ความมั่นคง พัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ

๕.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้งไว้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ การคมนาคมขนส่ง ๑.๒ การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคและด้านสาธารณูปการ ๑.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๒.๑ ส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน ๒.๒ สวัสดิการสังคม ๒.๓ การศึกษา ๒.๔ สาธารณสุข ๒.๕ การส่งเสริมการเกษตร
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๓.๑ การส่งเสริมประชาธิปไตย ๓.๒ การส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ๓.๓ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๓.๔ ป้องกันและควบคุมแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการกีฬา	๔.๑ การค้าและการลงทุน ๔.๒ การท่องเที่ยว ๔.๓ การกีฬา
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕.๑ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๕.๒ การแก้ไขปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๖.๑ ส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ๖.๒ อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี และวัฒนธรรม ๖.๓ การส่งเสริมศาสนา
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบการบริหารจัดการที่ดี	๗.๑ การจัดหา อาคาร สถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ประจำสำนักงาน ๗.๒ การพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
	๗.๓ การบริหารจัดการภายในองค์กรเพื่อบริการประชาชน ๗.๔ สร้างเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ภายในองค์กร

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง มีจุดเด่นและจุดแข็ง ดังนี้

- (๑) มีการเกษตรที่เป็นฐานหลักที่สามารถรองรับวิกฤตเศรษฐกิจได้ เป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ
- (๒) มีภูมิประเทศและอากาศรวมทั้งสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร
- (๓) มีโครงการคมนาคมขนส่ง สามารถติดต่อได้ตลอดพื้นที่ทั้งจังหวัด มีถนนสายหลักตัดผ่าน
- (๔) มีสินค้าการเกษตรของตำบลและพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ยางพารา เมล็ดพันธุ์ข้าว และปุ๋ยอินทรีย์เคมี

เป็นต้น

ฉะนั้น ด้วยสภาพพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้งที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและปัจจัยเอื้อต่างๆ จึงเหมาะแก่การทำการเกษตร จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของตำบลโพธิ์หมากแข้ง

จากภารกิจ ทั้ง ๗ ด้าน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดบึงกาฬ ตามแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๔ และจากการดำเนินงานในปีงบประมาณที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง จึงได้มีการทบทวนผลการดำเนินงาน กิจกรรมการพัฒนาต่างๆ ที่ผ่านมา และได้ปรับเปลี่ยนนโยบายไปสู่แนวทางการสร้างชุมชนเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ด้วยทุนด้านต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนา และการกำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาทุกด้าน พร้อมกับการบูรณาการการพัฒนาร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเป้าหมายในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง และการมีคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน ของประชาชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง ได้ใช้เทคนิค SWOT analysis พิจารณาดังปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength - S) จุดอ่อน (Weak - W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity - O) และอุปสรรค (Threat - T) เป็นเครื่องมือ โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ปัจจัย โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง

๑. จุดแข็ง (Strength)

(๑) ตำบลโพธิ์หมากแข้ง มีเนื้อที่ประมาณ ๙๗.๔๖ ตารางกิโลเมตร เป็นที่ราบติดกับภูเขาลังกา มีลำห้วยหลายสาย และมี หนอง คลอง บึง เหมาะแก่การทำการเกษตรกรรม เช่น ทำนา ปลูกยาสูบ ปลูกมะเขือเทศ ปลูกวุ้นหางจรเข้และทำสวนยางพารา เป็นต้น

(๒) พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง อยู่ติด อำเภอบึงโขงหลง เทศบาลบึงโขงหลง และมีเส้นทางจราจรหลายสายที่สามารถเดินทางไปยังอำเภอที่อยู่ใกล้เคียง ทำให้มีความสะดวกในการเดินทางและการขนส่งผลิตภัณฑ์จากเมืองสู่ท้องถื่นและสินค้าเกษตรสู่อำเภอใกล้เคียง

(๓) มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ทำให้มีการรวมกลุ่มอาชีพต่างๆ และเรียนรู้ในการประกอบอาชีพ ประกอบกับมีบุคลากรจากหน่วยงานของรัฐที่คอยให้คำแนะนำทำให้มีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

(๔) มีสถาบันการศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา ๑ แห่ง โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ๒ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๔ แห่ง การเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาสามารถเดินทางได้สะดวก รวดเร็ว ทำให้สามารถส่งเสริมพัฒนาการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) ประชาชนมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูล มีความสามัคคี ซึ่งจะสามารถส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) มีการรวมกลุ่มประชาชนในการพัฒนาอาชีพและรายได้หลายกลุ่มและมีการดำเนินการอย่างจริงจังซึ่งหากได้รับการส่งเสริมสนับสนุน จะสามารถพัฒนาอาชีพและสามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนได้เป็นอย่างดี

(๗) มีขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นอันดีงามที่ได้สืบทอดกันมายาวนาน ได้แก่ ประเพณีบุญมหาชาติ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีเข้าพรรษา เป็นต้น

(๘) ตำบลโพธิ์หมากแข้งมีทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งมีพืชสมุนไพรหลากหลายชนิด เหมาะแก่การศึกษา ค้นคว้าและวิจัยพัฒนา

(๙) มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง เช่น ภูลังกา น้ำตกตาดกินรี น้ำตกตาดวิมานทิพย์ อ่างมโนราห์ ถ้ำฆ้อง ห้วยหินแหบ เป็นต้น มีสำนักสงฆ์หลายแห่งตั้งอยู่ตามเชิงเขา ซึ่งเหมาะแก่การเผยแพร่พุทธศาสนา

๒. จุดอ่อน (Weak)

(๑) สภาพการจราจร การสัญจรไปมาระหว่างหมู่บ้านในพื้นที่เขต อบต. ถนนส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรังทำให้การคมนาคมสัญจรไปมาลำบากโดยเฉพาะฤดูฝน

(๒) ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้น้อยมีฐานะยากจน การศึกษายังไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควร ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่

(๓) การให้บริการด้านสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์สาธารณะยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอ ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลทรัพย์สินสมบัติของทางราชการ

(๔) วัยทำงานมีการอพยพเข้าไปทำงานในเมืองใหญ่ๆ เป็นจำนวนมาก

(๕) เด็กและผู้สูงอายุขาดความอบอุ่นทางด้านจิตใจขาดคนคอยดูแลเอาใจใส่

(๖) ผู้นำท้องถิ่นขาดความรู้ ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง

(๗) มีการใช้สารเคมีในการทำการเกษตรมาก ทำให้มีผลต่อระบบร่างกายและระบบนิเวศน์

(๘) ประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบล ยังไม่เข้มแข็งขาดการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ

(๙) การเดินทางเข้าไปติดต่อประสานงานกับส่วนราชการต่างๆ ไม่สะดวกและอยู่ห่างไกล

(๑๐) การรวมกลุ่มเพื่อสร้างรายได้ของภาคประชาชน ส่วนใหญ่มีการรวมกลุ่มเป็นบางครั้งบางคราว ไม่มีการบริหารจัดการในกลุ่มที่ดี กิจกรรมของกลุ่มไม่แน่นอนยังขาดการสนับสนุนด้านการให้คำปรึกษา งบประมาณ

(๑๑) ประชาชนขาดความรู้ในการวางแผนครอบครัวทำให้เกิดปัญหาต่างๆทางสังคมตามมา

(๑๒) ประชาชนขาดการเชื่อมโยงและบูรณาการหลักธรรมคำสั่งสอนทางพุทธศาสนา มาเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตเพื่อให้เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

๓. โอกาส (Opportunity)

(๑) มีสถานท่องเที่ยวสำคัญ ๖ แห่ง คือ ภูลังกา น้ำตกตาดกินรี น้ำตกตาดวิมานทิพย์ อ่างมโนราห์ ถ้ำฆ้อง ห้วยหินแหบ ซึ่งหากได้มีการวางแผนบริหารจัดการ ปรับปรุงพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แล้ว จะทำให้สามารถพัฒนาได้ทั้งด้าน การศึกษาการค้นคว้าระบบนิเวศน์ พืชสมุนไพรต่างๆ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านอาชีพและรายได้

(๒) มีลำห้วย ๒๑ สาย มีหนองบึง รวม ๔ แห่ง ซึ่งหากมีโครงการทำฝายน้ำล้น มีการขุดลอก ห้วยหนอง คลอง บึง จะทำให้ประชาชนมีน้ำเพียงพอ ต่อการอุปโภคและบริโภคและสามารถทำการเกษตรได้ทุกฤดูกาลและเป็นการแก้ปัญหาการอพยพเข้าไปทำงานในเมืองใหญ่ๆ

(๓) พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง อยู่ใกล้บึงโขงหลงซึ่งเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ และมีน้ำปริมาณมากตลอดปี หากได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลบึงโขงหลง อ่างเก็บน้ำโขงหลง และองค์การบริหารส่วนตำบลสากงาม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดอง อ่างเก็บน้ำเขก ในด้านการสร้างคลองชลประทานเชื่อม

จากบ้านทรายทอง ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลงจะทำให้ประชาชนมีน้ำเพื่อการเกษตรกรรมอย่างเพียงพอ สามารถประกอบอาชีพเกษตรกรรมอย่างเพียงพอทั้งในฤดูฝนและนอกฤดูฝนได้

(๔) รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนในการขยายพื้นที่ปลูกยางพาราซึ่งตำบลโพธิ์หมากแข้งมีเนื้อที่กว้างใหญ่ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ ภูมิอากาศพอเหมาะ มีปริมาณน้ำฝนต่อปีสูง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้เหมาะแก่การปลูกยางพารา

(๕) ประชากรในตำบล มีภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายอย่างที่ควรอนุรักษ์และมีการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน หากมีการสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างจริงจังจะทำให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน

(๖) มีทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญ คือ กรวดหินขาวเป็นจำนวนมาก หากได้รับสนับสนุนส่งเสริมให้ทำเป็นเหมืองแร่ในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะทำให้กรวดหินขาวเป็นสินค้าที่สำคัญด้านอุตสาหกรรมการก่อสร้าง

(๗) รัฐบาล จังหวัด อำเภอ ได้มีการดำเนินการอย่างจริงจังในการปราบปรามยาเสพติด แก้ไขปัญหาความยากจน ปราบปรามผู้มีอิทธิพล การทุจริตคอร์รัปชัน การมีส่วนร่วมของประชาชนจะทำให้การพัฒนาท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

๔. อุปสรรค / ภัยคุกคาม / ข้อจำกัด (Threat)

(๑) เส้นทางการคมนาคมต่างๆ ในพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นถนนลูกรัง ทำให้มีความไม่สะดวกในการสัญจรไปมา การติดต่อค้าขาย การลำเลียงผลผลิตทางการเกษตรไปจำหน่ายและการทำงานของระบบราชการ

(๒) ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีรายได้น้อยทำให้ไม่มีเงินทุนในการลงทุนภาคเกษตรกรรม

(๓) สินค้าอุปโภคและบริโภค น้ำมันประเภทต่างๆ มีราคาสูงขึ้นทำให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยมีปัญหาในการครองชีพ

(๔) โรคติดต่อบางชนิดควบคุมได้ยาก และไม่มียาชนิดใดที่รักษาให้หายได้ ได้แก่ โรคเอดส์ โรคไข้หวัดนก ทำให้สิ้นเปลืองเวลาและงบประมาณในการป้องกันและควบคุม ตลอดจนมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ

(๕) ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดจิตสำนึกของการมีส่วนร่วมที่จะพัฒนาสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และแก้ไขปัญหาต่างๆของชุมชน

(๖) พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตอนุรักษ์ภูแล้งกา มีพื้นที่บางส่วนเท่านั้นที่กรมที่ดินออกเอกสารสิทธิ์ (สปก.) ให้

การวิเคราะห์ปัจจัย โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis การวิเคราะห์ด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง

๑. จุดแข็ง (Strength : S)

(๑) บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่

(๒) บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในแต่ละตำแหน่งอย่างต่อเนื่อง

(๓) มีการกำหนดแผนอัตรากำลังตามโครงสร้าง/การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในงาน และการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ

(๔) บุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์ทำงานแบบฉันทันพี่น้อง

(๕) บุคลากรมีวิสัยทัศน์ ทัศนคติที่มีประสิทธิภาพในการทำงานของหน่วยงาน

๒. จุดอ่อน (Weaknesses : W)

(๑) บุคลากรยังไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

(๒) บุคลากรขาดความรู้ความชำนาญเป็นบางเรื่อง

(๓) บุคลากรยังขาดการประเมินผลของแต่ละฝ่ายงาน

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

๓. โอกาส (opportunities : O)

- (๑) ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้พัฒนาบุคลากร จากผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารท้องถิ่น
- (๒) มีการสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงานบุคคลในระดับอำเภอ และจังหวัด
- (๓) หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมทั่วประเทศ ทำให้มีเครือข่ายในการทำงาน

๔. อุปสรรค (Threats : T)

- (๑) ข้อจำกัดของระเบียบ กฎหมาย นโยบายของรัฐบาล
- (๒) การกำหนดกรอบอัตรากำลังต้องอยู่ภายใต้วงเงินค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามที่ระเบียบกำหนด
- (๓) นโยบายในการบริหารงานบุคคลมีการของส่วนกลาง มีการเปลี่ยนแปลง ยังไม่มีความชัดเจน

กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา ทำให้ศึกษาไม่ทันขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน

วิสัยทัศน์ (Vision) องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง

“สังคมโพธิ์หมากแข้งอยู่เย็นเป็นสุข ด้วยวิถีชีวิตพอเพียง”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมพัฒนาการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
๒. ส่งเสริมศาสนาให้มีความเจริญรุ่งเรืองและสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ธรรมะในโรงเรียนต่างๆ ในเขต อบต.
๓. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามให้ดำรงอยู่ต่อไป
๔. ควบคุมดูแล แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม กำจัดสิ่งปฏิกูล และแก้ไขปัญหาน้ำเสีย
๕. ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ กลุ่มมวลชนต่างๆ ให้มีความเข้มแข็ง
๖. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ และพัฒนาธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมให้ดีขึ้นตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๗. ส่งเสริมด้านสาธารณสุข การป้องกันควบคุมโรค ตลอดจนการบริการด้านสาธารณสุขให้ทั่วถึง
๘. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๙. ส่งเสริมพัฒนาและให้การสงเคราะห์ เด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ
๑๐. ส่งเสริมพัฒนาการกีฬาทุกหมู่บ้าน
๑๑. ปรับปรุงพัฒนาระบบสาธารณสุขโรค การคมนาคม การติดต่อสื่อสาร ระบบไฟฟ้า การให้บริการสาธารณะ ให้มีความสะดวก รวดเร็วทั่วถึง
๑๒. ส่งเสริมประสานงานระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน ให้เกื้อหนุนกันในทุกๆ ด้าน
๑๓. ดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เป้าประสงค์

๑. โครงสร้างพื้นฐานได้ตามกำหนด
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ศิลปะ การกีฬา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น
๓. ประชาชนอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ห่างไกลยาเสพติด มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรกรรม การลงทุนในภาพอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น
๕. เพื่อให้เกษตรกรมีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้

นโยบายและกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง ถือว่าทรัพยากรบุคคลเป็นปัจจัยที่สำคัญและมีคุณค่าอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กร จึงได้กำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลขึ้น สำหรับใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อเพิ่มความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรบุคคล ให้การบริหารทรัพยากรบุคคลเกิดความเป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ และให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสุข ขวัญกำลังใจดี พึงพอใจในการปฏิบัติงาน และมีศักยภาพเพิ่มขึ้น จึงได้กำหนดนโยบายด้านต่างๆ ดังนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างการบริหาร

เป้าประสงค์

มอบอำนาจในการตัดสินใจไปสู่ผู้บริหารระดับหัวหน้างาน เพื่อให้มีความสะดวกรวดเร็วในด้านการบริหารงาน การบริการประชาชน ลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน และให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีตามภาระหน้าที่ของงาน เพื่อให้เป็นไปตามแผนงาน และเป็นไปตามนโยบายขององค์กรที่วางไว้

กลยุทธ์

๑. กระจายอำนาจไปสู่ผู้บริหารระดับหัวหน้างาน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในระดับต้น
๒. มีการกำหนดแผนกลยุทธ์เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานให้เป็นไปตามแผนงาน และทิศทางที่วางไว้
๓. มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีตามภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่กำหนดไว้
๔. มีการบริหารจัดการมุ่งสู่คุณภาพด้วยความมุ่งมั่น รวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพให้มีความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด
๕. มีการติดตามประเมินผลด้วยการประชุมเพื่อรับทราบปัญหา อุปสรรคและปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

๒. นโยบายเกี่ยวกับผลผลิตหรือประสิทธิภาพของทรัพยากรบุคคล

เป้าประสงค์

ส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ทัวถึง และต่อเนื่อง โดยการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ศักยภาพ และทักษะการทำงานที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ขององค์กร เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกิจขององค์กร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย รวมทั้งส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมให้กับบุคลากรในองค์กร

กลยุทธ์

๑. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับแผนอัตรากำลัง ๓ ปี และภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
๒. จัดทำแผนความก้าวหน้าในสายอาชีพ
๓. พัฒนาศักยภาพผู้บริหาร และเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานให้กับผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ ตามสายอาชีพและตำแหน่งอย่างต่อเนื่อง
๔. ส่งเสริมให้บุคลากรยึดมั่นในวัฒนธรรมองค์กร ปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ และอุทิศตนเพื่อองค์กร
๕. ปรับปรุงระบบการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการปฏิบัติราชการให้เหมาะสมเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของบุคลากรในหน่วยงาน
๖. จัดทำสมรรถนะ และนำสมรรถนะมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ทั้งด้านการสรรหา และการเลื่อนขั้นเงินเดือนและการปรับตำแหน่ง การประเมินผลการปฏิบัติงาน การวางแผนการพัฒนาบุคลากร และการบริหารผลตอบแทน
๗. จัดทำสายอาชีพและเส้นทางความก้าวหน้าของสายอาชีพ

๓. นโยบายด้านอัตรากำลังและการบริหารอัตรากำลัง

เป้าประสงค์

วางแผนสนับสนุนและส่งเสริมให้มีโครงสร้าง ระบบงาน การจัดกรอบอัตรากำลัง และการบริหารอัตรากำลังให้เหมาะสมกับภารกิจขององค์กรและเพียงพอ มีความคล่องตัวต่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในองค์กร รวมทั้งมีระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิผล เชื่อมโยงกับผลตอบแทนและการกำหนดสมรรถนะและลักษณะที่พึงประสงค์ของพนักงานที่องค์กรคาดหวัง

กลยุทธ์

๑. ทบทวนและปรับปรุงโครงสร้างองค์กร ระบบงาน และกรอบอัตรากำลัง ให้สอดคล้องกับภารกิจงาน

๒. การบริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการตามพันธกิจขององค์กร
๓. การพัฒนาผลิตภาพและความคุ้มค่าของกำลังคน
๔. การจัดทำแผนการสืบทอดตำแหน่งงาน และการบริหารจัดการคนดีและคนเก่งขององค์กร

๔. นโยบายด้านสวัสดิการและความสัมพันธ์ในองค์กร

เป้าประสงค์

เสริมสร้างความมั่นคง ขวัญกำลังใจ คุณภาพชีวิตที่ดี ความผูกพันและพึงพอใจให้ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อรักษาคนดี คนเก่งไว้กับองค์กร โดยการส่งเสริมความก้าวหน้าของผู้ปฏิบัติงานที่มีผลงานและสมรรถนะในทุกโอกาส สร้างช่องทางการสื่อสาร ให้สิ่งจูงใจ ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ จัดสวัสดิการ ความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ตามความจำเป็นและเหมาะสมเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารและพนักงานทุกระดับ

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงระบบแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
๒. ปรับปรุงสภาพความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
๓. ยกย่องพนักงานที่เป็นคนเก่ง คนดี และทำคุณประโยชน์ให้องค์กร
๔. ปรับปรุงระบบสวัสดิการ ผลตอบแทนพิเศษ
๕. ปรับปรุงช่องทางการสื่อสารด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล

๕. นโยบายด้านการสร้างและพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์ความรู้

เป้าประสงค์

การส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะนำมาใช้ หรือถ่ายทอดกันได้ภายในองค์กร อันจะเกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ความรู้ที่ได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบนี้จะคงอยู่เป็นความรู้ขององค์กรตลอดไป

กลยุทธ์

๑. สร้างความรู้และความเข้าใจให้กับบุคลากรเกี่ยวกับกระบวนการและคุณค่าของการจัดการความรู้
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมขององค์กรที่เอื้อต่อการแบ่งปันและถ่ายทอดความรู้ระหว่างบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
๓. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบจัดการความรู้ เพื่อให้บุคลากรสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ขององค์กร และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. ภารกิจหลักและภารกิจรองที่ องค์กรบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการ

จากการวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ การใช้เทคนิค SWOT วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามในการดำเนินการตามภารกิจและยุทธศาสตร์การแผนพัฒนาตำบล ตลอดจนวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ขององค์กร รวมถึงนโยบายและกลยุทธ์ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล สามารถนำมากำหนดเป็นภารกิจหลักและภารกิจรอง ที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้งต้องดำเนินการ ดังนี้

๑. ภารกิจหลัก

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
- (๒) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- (๓) การดำเนินการปรับปรุงด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (๔) การพัฒนาการเมือง การบริหารและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- (๕) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ

- (๖) การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและป้องกันปราบปรามยาเสพติด
- (๗) การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒. การกิจกรรม

- (๑) การฟื้นฟูวัฒนธรรมและส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น
- (๒) การส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน
- (๓) การสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ
- (๔) การส่งเสริมพัฒนาด้านการเกษตร

๗. สรุปปัญหา และแนวทางในการกำหนดโครงสร้างส่วนราชการและกรอบอัตรากำลัง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลประเภทสามัญ มีส่วนราชการจำนวน ๕ ส่วนราชการ ประกอบด้วย สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และกองสวัสดิการสังคม กรอบอัตรากำลังประกอบด้วย พนักงานส่วนตำบล ๒๓ อัตรา พนักงานครู ๘ อัตรา และพนักงานจ้าง ๒๑ อัตรา รวมอัตรากำลังที่มี ๕๒ อัตรา เพื่อให้มีโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการที่เหมาะสมกับลักษณะการบริหาร อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ปริมาณงาน และคุณภาพงานที่เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดบึงกาฬ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ.๒๕๖๓ และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดบึงกาฬ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลประเภทสามัญ กำหนดสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล กองคลัง กองช่าง และหน่วยตรวจสอบภายใน เป็นส่วนราชการที่มีความจำเป็นในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลำดับแรก

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง จึงขอปรับปรุงแผนอัตรากำลัง ๓ ปี พ.ศ.๒๕๖๔ – พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังนี้

๑. จัดตั้ง

- ๑.๑ หน่วยตรวจสอบภายใน
- ๑.๒ กลุ่มงานการเจ้าหน้าที่ ในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- ๑.๓ กลุ่มงานแผนงานและงบประมาณ ในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

๒. กำหนดเพิ่ม

- ๒.๑ นักวิชาการตรวจสอบภายใน (ปก./ชก.) สังกัดหน่วยตรวจสอบภายใน
- ๒.๒ หัวหน้ากลุ่มงานการเจ้าหน้าที่ (ชพ.) สังกัดสำนักปลัด
- ๒.๓ หัวหน้ากลุ่มงานแผนงานและงบประมาณ (ชพ.) สังกัดสำนักปลัด

๘. โครงสร้างการกำหนดส่วนราชการ

จากสภาพปัญหา ดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้งจึงมีภารกิจ อำนาจหน้าที่ ที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาข้างต้นภายใต้อำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จึงได้กำหนดโครงสร้างส่วนราชการให้เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบในรูปแบบโดยมีการกำหนดหน้าที่และโครงสร้างส่วนราชการ ดังนี้

ก.อบต.จังหวัดบึงกาฬ